

1. postna nedelja

Pirniče, 10. marca 2019

»Spreobrne se in veruj evangeliju«

Dragi bratje in sestre!

Postni čas, ki ga začenjamo te dni, je čas milosti, čas veselja. Drugačen, kot sta božični ali velikonočni čas, ko se veselimo velikih dogodkov pomembnih za naše odrešenje. Pa vendar je tudi postni čas, bogat čas, čas milosti. Je namreč čas, ki je namenjen človekovemu pogledu v lastno srce, v dušo. Čas, ki si ga mora vzeti vsak človek, če želi živeti v resnici. Postni čas je namreč čas človekovega potovanja v najintimnejše predele srca, kjer se sreča s svojim Bogom in s samim seboj. Postni čas je priložnost, da se spet postavimo na pot resnice in se odpravimo vsem maskam, ki si jih čez leto natikamo na obraz. Postni čas nam ponuja priložnost, da pred Bogom spoznamo kdo in kakšni smo v resnici, nato pa se z velikonočnim jutrom, osvobojeni vsega, kar duši naše veselje, spet vržemo v življenje: očiščeni, ozdravljeni, prenovljeni.

Bratje in sestre. Postni čas je čas spreobrnjenja.

Ko sem na pepelnično sredo vaše glave posuval s pepelom sem nad vsakim od vas ponovil Jezusovo vabilo: »Spreobrne se in veruj evangeliju«. Spreobrnjenje je tako najplemenitejši sad postnega časa. Spreobrnjenje v prvi vrsti pomeni, da zapustimo pot, za katero smo spoznali, da nas ne pelje k pravemu cilju ter svoj korak usmerimo v drugo stran, proti drugemu cilju. Nekdo je življenjsko pot primerjal vožnji z vlakom. »Na neki postaji vstopiš«, pravi, »in se prepustiš vožnji. Nato pa čez nekaj časa opaziš, da si sedel na napačni vlak in te ta pelje v povsem napačno smer. Boš obupan obsedel na svojem sedežu in čakal kaj se bo zgodilo? Ali pa boš, kar najhitreje zapustil vlak in sedel na drugega, ki te bo peljal v pravo smer?« Tudi če si svojo zmoto spoznal šele na predzadnji postaji, je neskončno bolje, da izstopiš takrat, kakor, da bi čakal do konca, ko pot nazaj ne bo več mogoča. Tako nekako je s spreobrnjenjem. Postni čas nam pomaga, da spoznamo, če sedimo na pravem vlaku ali ne. In če bomo spoznali, da se peljemo v napačno smer, je zdaj čas, da izstopimo.

V postnem času nam Cerkev ponuja tri sredstva, tri dejavnosti, ki naj bi nam pomagale spoznati, ali se peljemo v pravo smer ali ne. Gre za post, miloščino in molitev.

Post v prvi vrsti pomeni odpoved materialnim stvarim. Čeprav ga mi radi zreduciramo na odpoved hrani, je post seveda mnogo več kot to. Post krepi našo sposobnost ne-navezovanja na materialne dobrine, na bogastvo. Post nas vedno znova spominja, da v življenju ni pomembno to,

kar imaš, ampak to, kakšna je tvoja duša. Bolj ko smo nenavezani na gmotne dobrine, več je možnosti, da bomo zares živeli svobodno.

Miloščina nas odpira za potrebe drugih ljudi. Če v življenju delam zgolj zase in za to, da bo meni bolje, očitno ne grem v pravo smer. Resnično bogastvo ni to, kar poseduješ, ampak to, kar si podaril. Šele to, čemur se odpoveš in s tem razveseliš bližnjega, je nekaj vredno. Če tega nisem sposoben, je z menoj očitno nekaj narobe: potrebno bo spremeniti smer.

Molitev je izraz zaupanja Bogu. Če se vedno zanašam le na svoje moči in sposobnosti, bom prej ko slej razočaran. Nihče ne zmore vsega sam. Šele v moči zaupanja v Božjo moč, katere izraz je molitev, bomo v življenju sposobni premostiti največje ovire. »Pri Bogu«, pravi Jezus, »ni nič nemogoče«.

Bratje in sestre! Postni čas nam ponuja priložnost, da se s postom, miloščino in molitvijo damo na preizkušnjo ter nato pred Bogom in samim seboj priznamo, kakšni smo v resnici. Sad tega priznanja bo spreobrnjenje. To pa začetek nove poti v lepši in boljši jutri. Amen.